G. HULTMANS PAPPERSHANDEL
TELEFON 37 · LUND

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESSAMLING

2301/32

6g

Inl. januari 1925.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

E. A. Johansson

{V. Husby
{Hamburktinds hs

Allehanda folkminnen

1491

Sid 15-2.

(6/5.)

jan. 25

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Folkminnen insamlade av trädgårdsarbetaren Gustaf Adolf Johansson, V St Persgatan 4 C, Norrköping, född i N Ryd, d. 27/12, 1872,

d 3/12 1924, Adolf Brunnan, f.d. tegelslagare, Lödalby, Drothem, socken född i Fallerna, Stora Vånga 1850 och bott i N Ryd, och i 38 år i Drothem, berättade. Min far var bekant med en gubbe som varit på ett litet gammaldags pappersbruk, i Fallerna och denne gubbe omtalade för min far att då kom en gång bud med skift, så stannade hela verket på en gång. Gubben min far sagesman, säg då efter, att fick si en liten charre, sitta och hålla mattenskylet, med tassarna yssi, så det på det vist var far sagesman, och gick efter en skapa bukhett mattes och slog åfvan charren. Vändant gick då igång, med sådan fart, så vare hugger i hjulen nästa = gick snäcker,

Adolf Brunnes hustru, Albertina Brunnes, ~~född~~ i Östergötland i Lyngs socken, 1849, gift med Brunnes i 50 år, berättade, Min far var på senare tider Lyng.

De gå 2 broar över strömmen vid parkens, och på den ena av dem, påstod far, hans, var det trappor av stenar gå ner mot vattenytan med kåpporna i kanalens halva uppradade.

Gata yrkesmen, upptecknaren av folkminnena i denna bok, hörde vid en sägenuppteckning om Snufve Jens, i trakten av Snufvedalen vid Rackarn i Östergötland, berättas av en Jens, dett i forna tider i Styrnarps socken, Falk var kunnaklåre menniskor, nattetid gå på vägarna, Han hårt av en tarpnal Kvarlsson, Bergsmansa Nordbjörg utt i en gård Gamla Rödstegsnäs Nordbjörg i hans Ytgården för en 50 år sen säges nattetid, en kunnaklåt kvad gå,

Gata yrkesmen trädgårdsarbetare född 1872, i N. Ryhov, Östergötland.

Berättelse om gamla minnen, som förefunnits sedan

Berättelse.

Min Mor, hon berättat mig i dett en gammal Smålandsgumma, som vår hemme gamma på 1840 talet, då hon var mor, bodde i lägenheten ovanför i N. Ryhov, och minnes jag följande under år 1871, berättade hemma,

Gammen hade en stark och prat mun, och var från affärtningen till N. Ryhov i Östergötland, bosatt med sons, vid ett torp i Småland. En liten flicka blef så förmenen, det vid berätta, och i flera dagar gick hon skallgång efter den lilla, men utan resultat,

Så en dag, skallbrodern hittade ett berg det trol under hon, och gammen Jens, som hon en hälsa, se det höjt,

Stoppa flickan gulche, elsett så skratter jag dig. Tillhopa fanns Och vi vovet vag vattbehallen, vid en sin skal, så vid hopplagt att hon omöjligt gått bort gatt det. Och, påstod flickan, hon vovet hos en fortlevas som hade gullmakar, och lekfat vidd utmen en gå, så en vaglar som vadlade med det hon hoppstäm.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

Guldmangnus i Ytterberget. Gå till jakten

Vid ett besök, hos hemmanet Gislers Eriksslund, i Skärkind, så berättade Pers Gisler omkring 50 år, och född i Gårdeby socken, Östergötland, om Ytterberget, Gårdeby.

I Ytterberget i Gårdeby, finns en guldmang. Och en gång hade folk på se den, och anställde ett par tillsynsmän, å satte på mangnen, te hålla med den till Gårdeby kyrka.

De skulle nu tysta alle sammen nu må, utan då de hörde ett, i kyrkdörren tog då emat, å en sam nu må, genast sig å se till den sum hörde att det tog emat, Varegnen fatte nu till hatten till Ytterberget igen, utan en bit af

tystlåtarna, som kommen in i kyrkan, och blef hörd, då arangnen fatte sin väg. Och af denna guldbit, gatades sedan Gårdeby-sockens nuvarande guldbrudkrona.

Karl Ericksson, Gästgivare i Wreta kloster, Östergötland, berättade för dåtid, och hade det hela sett lif (Fredens man hade) - f. 1846. berättade,

Vargen gulmatt, han till för några år sen, brunnet 2 a 3 gus. på ett berg i närheten af hans hem, Han har tydligt sett dessa gus. Berget är nära en Kämnersluss Gårdeby kanal.

De dödade finnde gulotten kl 12, gulmatten i kyrkhamnen,

På den närbeläga Fornborgen, lilla borgen, skall det finnas gemsingen, En ko, blef bergtagen, på den i trä dagen = kunde ej finnas på trä dagen, men hennes halt var inte bergtagen.

På stora borgen, Dergensberg. (Fornborgen är flera steg, i dunn trakt) synas ibland en förtrollad trädgård, tagen vägen, af fruktträd med sig i fickorna, så hemmavar hans (—) ej dåtid.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

S:t Ransgildeskilden i Söderköpings
underkurrentet visste väl också
det underbara, ty det var tankar
berusskällan ut, i Söderköping
Ransgildet synas på sin bild
med dessa händer, som gripa
det som sedan dag och händer som
han var till efrätplatsen,

En skräddare Wilhelm Westerholm,
född i Drothem, invid Söderköping,
på 1830 talet, som sydde åt Ulricehamns
försäljare. berättade i min barndom,
att Ransgildeskilden redtags en gång
fann sin plats i brunskuset, Söderköping.

En förfärlig Ofreesmansing,
blev följden, det blåtten hängande
bestryk åka sås nattsmansgl,
Fjäderklädder, stoppade emellertid
i hällan, man först redan bilden
åter kommer upp, så upphörde
hällens oerhörda nattesfläde.
Det var omkring, född 1842, i W Ryhy.
tiondjurdarbetare VST Persgatan 5 Söderköping.

Vaktmästare vid Åfter Tuderna Af Dessa läkter, innanför Kronoborg stäkt,
(Kronborg, Wikes gård med gröna dagplänger,
W Ryhy. lantbrukare, fd militär
er 40 år nu, född på Wikholmen det.
Gästen på stack åker med folk
för i tiden, och systra sig, i regel,
utef den som kräck, den kräck
genom att hästgäller kistarna dag
så mycket de orkade, och snickra
hemmade mycket nonsystyrelser,
den en, man tittade mellan
hemanslagen och skimmet på
hästen, på ena sidan, vilken
som var den sätta bach Kronborgsgård,
så fick man se gästen, och blef
också för fram hemma.
den tittade man på gatan
sida så sågs man en årfil.

Gästhistorien, och hur den
åkte med folk, finns fram alltid
hos, Ulricehamnsbor har en sådan
fram Ödeskog (medlad i nintras 1923 & 24,)
och en gästhistorisk likmedel afmarsteinde,
af en arbetare ett nedan,
på Wikholmen det. Det Gästen
Söderköping.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

Jonas Johansson född 1846.

Sommarsäsongen sådan som jordbruksarbete var det lantbruksarbete som det, prästgården i Norra Sallerup och i Hulta socken, Smålands mörkaste, Johansson levde som torpare. Det Johansson dräng hos var det bland i Sallerup socken, så att 1 fam. fick vi gå upp i tryckan otta. (slagtryckan) På tryckan var det fick vi munkar, = plattor, Det var det bästa, så lades det sådan inkuddes av bestab, bröderna i batten på sädesbingen. På tryckan tog det, så fick tryckarna det bröderna, ~~att~~ som belöning.

Emellan gubbe och tu tyngarna lagen så förskom jag något otta eller kvällsarbete utan det skulle man gå upp gubbotten bägarde, kl. 5 på morgonen. Med kemkosten

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

skulle man gifva kreaturen smaka gubbrödet, som bestod av barkt gubmatten, ty det blef god tusvitt i gubmatten firacle de det in gubotten, man kunde märka det, genom att det syntes mycket spår av mull i bänkarna.

Ett stort hus, fick brinna i hemmet hela gubmatten, det som blef äfven, av detta hus, minnes att märga sig med, under året vid fäkommer sjukdom.

Midsommar aftonen restes en stor midsommarstång, som alltid målades röd, var ganska innan hus restes, och fick ser stå till året chapei, det fram nedtag, målades igen, och så åmya restes midsommarafton.

Tamtar fans, det var det bästa hade kompakt med tamtarna, de dans, gorde, tamtarna sikes, den begagnade man tamtarna, det drog de upp gärdet, så äganen blef fattig i

Då kreaturen på vinter skulle
klippas på bete, så lades stål
eller ett egenart hårmål på tryckbalen
som kreaturen skulle gå åfver,

I W Hurly, Östergötland lefver
ännu en handbasten, som mera
med säkerhet vet, att lägga stål,
men hittet en stålknifs, på
tryckbalen, för kreaturen att
blifva åfver då de skulle
klippas på bete.

Berättat för Ulrickstickand,
af en hemmagrannen, lägenhetsägaren
Klas Ekman, Persstorp W Hurly.
den det skedde, det stämmer, det
Hägnarna, mycket gånd i W Hurly
(Namnen på i efent bygden)
(de äldsta lefva ännu, år 1924.)
Gjort yttranden, trädgårdsarbetare
född i W Hurly 24/12, 1848
bosatt nu år 1924 och 1925. W gt 5
Norrköping.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Maria yttranden, hustru till föregående
mycket Isaks yttranden, och sommar
arbräs och bostad som hans, född
1850, i Hårdes socken i Smålands,
hade hört af sin man, att de döda
hålla julotta i byggnaden, Hennes man
berättade henne, att han hört,
att ett familjemedlem kom förtidigt
till byggnaden julotta, och då han
fann hennes byggnaden upplyst så gick han in,
Det var där full julotta, men
fattade hade inget hemmed,
En nyttigen dräng, bekanta som hans
hände igen, sade endast, till honom,
att gå ut, men lemna sin kappa
i byggnaden, Den lefande kommen
gande så, och då han gick in
efter kappan, redan de döda gångstigen
var slut, så var den tagen
omedelbarhet, Han antog att
de döda redan döda hemma,
men taget kappan för hemme gäll,

En kvinna, berättade, Maria Johansson var för sin dotter, gift Johansson, klädde ut sig, och ville se ut som en död, som vårtte nogant utfört, Vad, talte hon aldrig om, men sade att hon alldeles ville vegera död mer.

Att de döda fira julafton mitt i julmatten, kommer flertalet gamla till, och hon själfva trodde, Min mor hade dylikt sagt, den nihtgaste medelad förra vintern 1923, 24 och skall finnas i folkminnesarkivet.
Om man julaften vagn synade hönshorna, och torkade väl med en näsduk, så fem man mull, som betydde att de döda hallet gudtjänt.

Fru Johansson, Norrköping.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Fru Maria Johansson berättade vidare, att det var omöjligt att julmatten fick ett eller flera hus brinna hela natten, slokande huset, eller ett av husen, skulle någon i familjen då inom kommande år.

Min mor född i Skärkind 1845, Östergötland, gymnasist i Skärkind och nägränsade socknar, omtalade att hon hört, att om man julafton gick, utanför det en familj satt samlad, och tittade in, genom fönstret, så om någon satt utan hemmet, skulle han då inom kommande år,
En Fru Lindström Kneippbadet, hon berättad mig, att en julafton tittade en Ugla in i dens hem, Alla trodde att någon i familjen skulle då, inom kommande år, med Ingen dag, inom det året då.
Gt Johansson, född 1842, i W Slesvig, adress W St Slesgatan 5 Norrköping.

I det föregående nämnde Karl Fredrik i Gärsvista Brink, W Husby.
Vår gammal, omtalade att hans far satt Hinsjaktens uppe på Luddar, en skog som ännu idag av de intill Gästa hamn, stoplingen = Sädesskörning. Min Morfar hörde Walmar jakt, som är detsamma som Hinsjaktens, och hörde namnen på en annan benämning på Odins jakt.
Min Morfar var då bosatt i lägenheten Fröttsäter, nedre Ekegärdinge, i Ekeskind, helt nära stoplingen, tidar, 1840 a 50 talet, I Kulmården ha de gamla nått redan på Odins jakt, se Saga Sägen i Brålysdag.

De som erhållit hälsa Odins jakt, hös ett hundskall, ehland af 4 hundar, men det var äfven en rytta, redan på jorden, äfven i luften. Äfven hans hästar 8 hen, men ej alla säga det, dägen gång är två hundar till hals i vattskopp, ehland flyga det trollfruntimmer som rytta.
Gott jakttagande Vattskopp.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

Maskinist Nyström, vid nu nedlagda Kullmattskvarnsstaden i Kneippbacken invid Vårkiping, som äfven vart vid flattens, och hästsmed, utmärkande hade riktigare, i O dag på Wäbbelundsåt, berättade om Felge tabor, år 1907.
Det kommaden lag sätt i Sädesfelge, (gamla kimalas) så visste de ej var de skulle gå på jorden.
De kom då äfven ner till en gräfven en grop och lägga jorden i den.
Och blef högst förbluffande att se att de fick jord bitar mycket, eller vida mer äfven, i alla fall, fast de lagt jorden framför kvarnalas i den grund den gropen.

Att det blef jord äfven gropen, begrep dag. Underskänd han hört, att en hade blefvit sitt fall, att gräfva en grop och lägga en jordklump i den. Det fråga, var de skulle lägga jorden äfven gropen svarade hans, gå gropen, riktigt stor, så gå jorden äfven hemma. Oksej, i hemma.
Gott jakttagande, Mycket Respekt & vördnadsfullt.

Undertecknade Mor, hat
Kristina Charlotta Johansson
född, Jansson, i Skårkinds socken i 1845
och lefde hela sitt lif i Skårkinds
och angränsande socknar i Östergötland
(på min ifrågavarande tid i Norrköping)
och frånsagda åtnjutit i W Husby, där
jag föddes i lägenheten Aksätter i
Ålsmedens hemman almänning.
Hennes man min Far, hat
Petrus Gustaf Johansson, född 1838 i
nu Barkekinds socken, Östergötland och
vuxen i denna och angränsande socknar
tillbracht sin ungdom, och sedermera
bosatt i W Husby och socknar i dennas
närhet, hantarbetare, en tid ägare
af en liten jordlägenhet i W Husby.
Förutom dem, utom mitt
minnes jag uttryckligt icke något
upptecknat. Så vitt jag mins rätt.
Vi lämnande sidan,
Gustaf Adolf Johansson, född, 1872,
till 11 års ålder bott i W Husby, vuxen i
Norrköpings stad, och socknar i närheten
Berg & T Rekarne. trädgårdsarbetare.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Mor, I barnens uppfostran, och för barnen
lefnad gångs en min, bland
almogen, varaf hon minnes det stod,
Fädernet lefde hos en Engelbrekt.
Nu finns det ingen af hennes ätt.
På ett ställe stod, Fädernet lefde det
en Gustaf Wasa, och numera
slutade med ordet. Vi förstår mig nu.
Vinna som gångs, af de
bondedrängar som skulle försvara
Norrköping i 1812, di Ryssarna hemsökte
staden, hemsökt min mor, äfvensom
nära på 1840 talet
gränsan i W Husby stift. och jag
vet, att hennes kunnet af litteratur,
Tabak, och Brännvin,
Lössman och Stämning,
är vi inte nådda för i dag.

En dräng skulle hemma en dräng
det hyssbrugsiden, och tappade kistan
som fått mot en sten och gick
sönder, Stäfta vi en dräng, en dräng
å Ynte, en gummor.
Almogen är ett gummor inte numera, Alla
frågor enskilt ihågkommer, hvar hemsk en dräng gummor tala?

Ett par personer, som två gånger gått
på en begravningsgård. Den ene gången
sprang min mäg, och den regnade
försigade det, och personen som sågs på
Vem fick sista dansen,
Det fick den, som det skulle författas den
andra, och ehe vände sig mot honom,
Gången mäg efter den andra,
Min Mors, mottmaker, en tid,
Greta i Almestorp, Tärnevallen,
gift sista gången med en Passionist
Almqvist Emmelsson, Linköping, nära Ö Stamhamn
Namnen får jag absolut tig gömas.
Hon påstod att min man, att hon
om nätterna hörde och hörde gången
av hon, min Mors mottmaker av tog
vara mägen av honnes avlidne man,
Gå hörde min Mors, låg inne hos
sin mottmaker, det gångarna kom,
och gick upp på vinden för att
se, om gången var där, som mottmaker
påstod, Det sag eller hörde hon
aldrig något äfvernaturligt.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Fast min mor aldrig sag, heller hörde
något äfvernaturligt, så var hon fast
äfvertygad att de hon drömde,
Om ett dödsfall hos, så betydde
det dödsfall i sjukt eller närmaste.
Slog alltid in, påstod hon.
Om sin Far, Min farfar, en tid,
bosatt i Kattsätter under Skärtinge,
var gång stöpslingen, berättade hon,
att hon påstod, att sag hon på
gång, då hon var ute och fiskade.
(hon hade fiskat som barning.)
Stjernarpe Fiskare, = ett bekant fare
på gång, Så var hon säker på
att den natten fick hon gå vägen fisk
naer, Utan redde hem.
Detta hände, Stjernarpe fiskare sprutes på
Roxen, men hande åtan min sig på
den närliggande gång stöpslingen.
Stjernarpefiskaresägen, bekant
i Östergötland, hande min farfader,
och flertalet av allmogen, mycket nät
till, Hände som sägen ännu i Roxenbygden
Gamla gatukarten, Norrköping. 1924.

Far,' En kael man förut skad i en flicka
man flickan bemärkte ej hans löjlighet,
Han fick det, att en klak gemma
ett äpple, som han gott sägt
tvaltjog med,' si flickan skulle
bli kär i karlen, Denne gat
också flickan äpplet, men på en
annan gemmas inredan, så kusterde
han det en gång,
Sånga blef kär i karlen,' som
hade ett mycket vackt ett kvinna
under hennes kärnmänighet.

Min Far kade af sin Far min farfar,
arrendator af en Tullingegård, i Svinstad
nu Bankekind, lydande under det
stora gadset Sturefors Östergötland
hört, att Ykad 12, sände hem
sina stäflar, att stå på
rädslardet och nära hemming.
Minnas i hört,' att Östergötlänningar
Ostland och Livland, var
Svenzes kavalleriades, det vi äfvel
Ej de yrkanssvar. Verkeping

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

De många sägner, min förälders
hade till, medelbarn för min
åhrsmin min arbetet mum,
En lek, minns jag från min barndom,
bestod i, att man skulle sitta, ställa
sig inte gränna, flina mina tänderna,
eller säga ja nej, eller möjligen man
endast skulle säga det, minns ej så noga,
Den som gick omkring och fick
leken, kom frågade med man hupte
för den personing som man skickts med,
hans försökte på att sätt, att
få den tillfrågade att begytta mot
reglerna, som blend annant bestod
i, att tex sitta, om vaktad i rackstarten,
Bröt man så blef det pant.
Och för att få igen den, så fick
man fulgöra alla möjliga tilkunda
uptåg, Ett för mej' pant, ej pensa,
Lekens sista poet ut,
begynnades nyckat i skolan, och af
Nygelnem, i W Vasby på 1870 o 1880 talet
förekommer mit minne, Väl bund,
Den som sagas säger ~~det~~ alltid sista poet ut, Blind,
så kan Sista poet ut, så får jag möjligen nacka flickan
eller dubbla stut.
Ej de yrkanssvar.

Min dotter talade om att i hennes första
ungdom, som tillbringades i södra Skåneland,
det hennes far ägde ligande Sallerup,
under Flärmarhult, ett gammalt
Fulkungasäte på stadens det, som sålades på
1860 talet till Ludvig 1845, de var
11 år då hennes föräldrar flyttade det
fram Kattarätter Skårtinge.
Så förtalade alltid lärare, såsom en,
med sängen, den lilla flickan ut
skogen på sommar, plocka smultron
under sommar, de många andra
saker de dessutom, pantlärare om,
Läraren som jag inte i detalj
kommer riktigt, hur de gått till.
Plocka smultron, under sommar, är
att pysjar de flickan, ställer sig
i ring. De tar en stant av mun,
de med mun på varandra.
Som pantlärare, om så dämmer,
lägger ett bröd över pysjarna
de flickan, då de plocka smultron
under sommar. Är i aftagande.
Ett yttranden av Vårkassing

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

16/12, 1929,

Rikard Johansson, handlande i Vårkåpan
född, 1894, i Östra Ings socken, fordom
bonde, och self till en 25 års ålder
varit hemma, som fordomes hjelp, berättade
Min stamfar, född och levt sitt
liv bott i Östra Ings socken i Östergötland,
talade om att i hennes ungdom,
Ukan julafton fick konstnären bättre
fader, och så under det den,
jag skall tala om för er, att
Man på julafton hade
de högsta beräknade brätt hem, ty den
som kom först hem på morgonen
fick först in kommande år skördar.
De konstnären, slutligen på lite
lades ett äggmont förmint på
trapphalen, för den att skilsmässa äfver,
tar en gammal lie, för att inget
Ont skulle hända konstnären, tar
förtrollning, under lutestickan.
Om konstnären på kvällen, de minstone
satt gårdfolket kring eldhärden, de
fönsterna spant, och kattes om
sagan och sägner,

Hennes moder, som var barnet, berättade, att i sitt Norrköping, blev mördat åtminstone tys = = packar, efterlämnade barnet Wästgötakvallen, ett flera år sedan (tolaches om) Och antagligt har blifvit mördad, En barnet i Östergötlands trakten tredje barn mördades en Wästgötakvalle, som legat bra barnen åtnjutes.

Ytterligare som nedskäfvan efter, har hört flera berättelser om att Wästgötans skall ha blifvit mördade, Min (från Ålmänbrunnen) hade berättat i sin Ungdom, år 1860, att en Wästgöte skall ha blifvit skjelslagen, Och den som misstänkts satt länge i fängelse, men måste frigifvas af brist på bevis, Han hadde redan af fulhet Wästgötadräp.

Gå de yttranden, fädd 27/12 1872 i Ålsätter W. Ryky. trädgårdsarbetare W 9t Persgatan 5, Norrköping.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

Wahfrid yttranden handlande om barnen som fördes till fängelset, näjre är äldre (fädd 1888) mistats i bremet till omkring 20 år äldre, tack hört af folk i Östergötlands berättas, att i Halmeda gamla stora fördragningar mot flickor, tex Dorotheum, Och att Wissingsåg, kom till på sin nöd.

Att en yttre och hans hustru, som handlade i nägot berg i Halmeda, skulle åtnjutas till Slöjdtingar i Wästergötland, yttrade tydligt att Wättern var väl berätt, att blifvan åtnjutas, varför yttrar sparkach gavel ut i gårn, på hustrun hans, fick nägot att blifvan på, de kom gick till Wästergötland, Och detta är Wissingsåg.

Wattningsställe för kreaturen, en skogsbrunn, eller bäckar, hallas för Wättne, i Östergötlands, där på Wättern Östra sida. som Och är Ostgötasidan.

Nedskrifnaren af detta Gt Johansson,
bor en hos Edward Johansson,
Wägsgatan 12, Norrlandskommerset Norrköping
född i Tårnsnäcka, Östergötland 1873,
Och tjenade förut i denna ch angränsande
socknar hel hans nid 25 år ålder,
hålla Norrköpingsliv, (j. Aftonbladets)

Denne Johansson, hans sätt,
en tamte eller gubbe, på ett
gårdet i Tårnsnäcka där hans hårde
med ett par Axesar, Detta gårdet,
omsäges i en liten kulle bo
tassatar, eller spökerier, Och då
Johansson, hårde på gårdet fick
hans se en liten gubbe springa
på gårdet i närheten af kullen,
klädd som en liten gubbe springa
med storta ed röd hufva, ~~[illegible]~~
Gubbens klädd, ~~[illegible]~~,
förnam omedelbart snart.

Den Axesarnas Allsamerade den
lilla springande gubben, emedan
Johansson, ~~på~~ de tillfälle åt det
hål den hans sprang, ch sporten
upparmera något omärkligt.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Underskriftens förnimmes sig följande
berättelser af den man född 1845 i Skånskind,
Ugglan, fick si Räfven gå ut
på jakt, och lad hans, att inte
röra hennes Ungar, Men denna
är de då si Räfven,
Detär de nakenste, si Ugglan,
Räfven tänkte nackligen att stanna
Ugglans ungar, och för att vara säker
på att inte röra dem, så tog hans
de fulaste fågelungar hans fick se,
som på var Ugglans förstås,
Narsom tog de minna ungar, so
den Uglan tro Räfvens, då den
lofvade att inte röra dem,
ja hon tagit de fulaste ja sägi,
~~av Räfven~~, så den se på att
dina Ungar var de nackenste
mensade räfven,
Härav ser man, att man ch en
tycker lärt om sina ungar,
ch ansen dem för nackenste
tillade den man Kristina Charlotta
Johansson
Gt Johansson,
Norrköping.

Wickvist, af Mor.

En gubbe som hela sitt liv varit anställd på en och samma herrgård, medan sin hustru och dottern hushållade och drängen hustes, ett unge Greftenpar, Greftinnan utmärkt väcker att på herrgårdens sjön,
Greftens betraktade dottern sin mycken hustru, och en tre gubbar, Tycker du inte jag har en vacker hustru, ä, så gubbar ja tycker mi häring å lera mycket vackrare,
Samma gubbe vaktade en annan gång, Greftens ensam åt på sjön,
Och Greftens betraktade du, hur gården låg hänförande vackert på vestranden, uti aftonsolens glans, Tycker du inte, ja har en vacker egendom, sa Greftens du åt gubben,
Å du har förhannade bråker ha ja sett så många gånger, sa du å inte mycke te tycke, sa du gubben åt Greftens.
Å et gutnusen, Verkställing.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

Pustarpa fru säger, som är i litteraturen uptecknad, berättas enligt sam bitraturen påminnat folket, eller också har dessa saga engelsk folkets uppfattning.
En utskurnat stenchorsmi, även ankom 1900 född i Tåsemalle och hela sitt liv mestadels i Ö Östergötland, kunde minns om Pustarpa fru utantill.
Han skulle prästen och kommarfru, hattgum fru Blåhalla och hem, du de fick fru till intetis, tre de Onligens kommit.
En arbetare, ~~numera~~ Stenchorsmi från Skåne, part nakt med Sittagymfisken bakept vårskäpning, han berättat Underticknad, att i Skåne, skall så er säger om en Fru, som med barn betyget, och fint ekregger, åkte i full karriär med i ett hattenlärt kräs, fick sa mis sökande dräcken, likasom åkande i full stass, in i den Å et gutnusen, W gt Ressetum 5 verkstäng. tacht 24/12, 1842. W Skeby.

Fru, Lina Månsson, Åkermansson, Borgs socken Östergötland, född 1859, i Yttre, och bodde där till 19 års ålder, då hon flyttade till Åtvidaberg och nu i 45 år bott i 16/dels mantalet Åkermansson äger af hemmet och Månsson, Månsson från Gistads socken, Östergötland, berättade Hon tjenade hos gästgivaren i Yttre, och var Midsommarafton, var det dans, hvarvid en beredd stor Midsommarstång, först dansade, (en vals) herskapsfolket, sedan tog den allmänna dansen vid, blod var uppdukad med mat och dryck,

Walborgsafton och första maj stundade en stor Eld på ett berg som hallades Matildaberget, och skjöts med mörkanser, som låg där,

Julevarna hölls juldansen och julotten hos minds gå dessa så långt, men nämna numera, och dans det inte gränna eller flinn

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

eller min tändarna minds hon, Äfven att efter förskum dansleken, den lilla flickan gå i vatten med sina guldband, Gästgivarens, var omkring 1840-72, mycket bryska, och ehuru tjenare fick sjelfva gå en stor julklapp, då gästgivarparet passade upp.

Då kreaturen stäpltes på bete, skulle de gå åfver stil, och hållas ett mycket djur till en gård, skulle det gå åfver stil eller svafvel, som lades på trapstegen, då djuret ledde åfver den

Då andra årets begynnelse, kom hem från Malmslätt, hade de tremastare och två fartyg, och sig tänjet mycket stattligt ut, och hördes på långt håll,

Att de dåda firade julotten, vitt i julmatten tradde de gamla i socken Detta var också, fullet i Gistads socken och hos Månsson, der fattet i hus Ingeborg, tradde att de dåda firade julotten kl 12, julmatten, Månsson född 1849

Då fem timmar var helt litet
gick en gubbe ner till Gabriel,
bant sig, eller blef bortagen.
Han gick ut med en hårt
och kom ej hem. Hästen fann
i morgon vid sin hallade stallberget
som antagligt som ett trollberg. men
Gabriell fann ej någonstans,
utan på Söndagsmorgonen, efter
3 dagar, då klockorna ringde samman,
mitt i Gabriell, på sin fårstubbe.
Medelst förlust af trötthet, och
hunde utdöd, i gården redan fem
hon gått bort sig. eller blifvit
bortagen, i så fall slöpt af
trollen då klockorna ringde.

Unchristinads Mickes tjänade i 3 år
hos Greta, i Munkarp i Tönnebro socken
vistas gången gift Emanuelsson,
~~i 1864 o 1865~~, tillhörande
Östergötlands landeriskrakrate.
Emanuelsson, ägde Linghem gård.
vid Linghem ~~vid to~~ stod trans, är dra,
O Stenkarrar

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Denna Greta var gift 3 gånger, och var
tvungen att med pressen om att hon förgifvit
en sin man, En rik, ruckor, intelligent
man, tvalisen sammanstöt hustrun, gnide
vart berättaje då min ville gifta sig.
Dalla fall högt omedelbart Detta fick jag
Efvertygades, då en hel massa
landeriskrakter vid Linköping skulle
bli ofelbarligt berörda om det kunde ut
att den omedelbara Greta omkomgatt fem i fast
gick fri, fem stand på sin stake.

Hon berättade för sin tjenarina sin
förtvifvan sedanman allin dar,
Di jag var liten, gick jag bort
mig i skogen en natt, och
förlorade trötthet så lade jag mig
under ett rotvult. Min föräldrars
hägn drängar var ute och lette
efter mig, och jag hörde dem ena
supa mitt namn, men ty då jag
hört ett trollen brukade supa
vanligt på nätterna, för att
kunna komma, och ta dem.

Lyckligt nu så förstod dränger
att jag kanske tänkte så.
Och se, Han du mig Gretar,
så var inte rädd, det är ni,
som letar efter dig.
Då svarade jag, och drängarna
bar mig hem, då jag var
aldeles stelfrusen och utträttad.

Uncle Tickinuds

Marten Yan, Yansson, som
var landslyggmästare, bygde
en lage åt Baron Yelingspar,
på Skårtinge, då under bodde
i lägenheten Trätträtten Skårtinge,
på 1840 och 50 talet. Då lagen
var färdig anordnade dans,
som äfvenledes af Baron och
min Mamma, och min utbrud,
och Barons fru, Friherrinna,
efter sen de dansat ut, så
nickade allmän dans till lägret
in på nattan.
Gå till yokansson, W 31 Persgatan 4.
född 1842. Norrköping.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Min Mamma var, det, var Mamma
och äldre en gårdet i Bresätter i
Skåneberga, Ö, Östergötland. Han
gick efter under nämnet Generalen,
och berättade åtan, då han kom,
från Norrköping, i full galopp
genom Sockenbäfing, skrikande,
Hall under, Generalen kommer
åtanude. Detta, hall under,
Generalen kommer åtanude, blef
ett tecken i sackmanna, som
tarde nu var utdött.
Min Mor minder hemma från sin
tidigare barndom en stor gubbe,
som ofte besökte migen,
Begrafvet i de ostreftiske begravning,
var ehuis trefligt med smakuum,
men, ochså träffade det de mänga
ängstogarna, gof anledning till
bestyrkningen, att han gått in
med liksagen på narcedes
anvide. Han hade de gått in på
mitt, hörde Mor den säga, Min
dannelarter gick de in på mitt de
andre. Gå till yokansson, Norrköping.

Min Mamma, Karin Jansson,
född 1808 i Gryts socken, sedan barnade,
i Skräbeå i Skåneberga, och redanan
i Skärkinds socken, kunde nät till
Lappkorstes sagan, Och en sagan
Om en flicka som lofvade en man,
sin tro, Denne man, utspeck i
kriget, och flickan, gifte sig med
en annan, Men den dände hans
och tog hneden,
I min Mors barndom, i Skärkind,
gick ännu stolet om afskedspredikan,
som Prast efter Kyrkoherde Fall,
hull i Skärkinds gamla kyrka,
I denna predikan förekom orden,
Ylef tack, i gamla mera,
För norge gestjed i gefnet mitt tal.
och till en gammal kyrkoherdes
Lång, som varet med i krig.
riktiga dana ords
Ylef tack, den gamla Lång
för norge blackjet stog, den staget
för vårt land.

Got Johansson
Norrköping.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Att det gamla af gulbrucht till
mäns i synen ha varet ovanligt,
Min Fader Lars Johan Johansson
född i Ystad 1853, minnde om att i Ystad
i barns barndom, berättade en lärare
gåtman till mäns och de ger att kreatur,
Äfven ett Sjukhus ~~Ystad och Sofia~~ Ystad
och Sofia Kyrkan, fria Barnskolan i Borgarskolan
ännu bland i saknas, fast i Stockholmen
minnid Norrköping, ha berättad mig, att
dess farfader, på 1870 talet, berättade
gåtman vägat gulbrucht till mäns att
kreatur,! fortsatte min fader,
Att säckarna, gulliga, på
gårdarna, att sattes på fågelns,
man mycket vanligt, och förekommer än,
Vanligt än att mäga hämnas, tagas
medan med tryckningen, till detta,
gulbrogen skall man ske i regel,
gå bort, en annan gällande regel,
Den ammanchagen berägen, sammanmäng,
och gulbrutasen, man förs, bestanta
gästabud, med mycken mat och dryck.

Got Johansson, född 1842, i W Ingelstad,
Norrköping W 3 T Bergsgatan 51.

Prästsigner, medhavande för vinterns
behof det, som en del, i Göteborg saknas,
Österjötland, företrädd fortfarande i min hemsocken,
således på 1840 talet, satt i prästgården,
2 prästen och tänkte om höstarbetet,
Om vägen skulle de gå på högre
kindhesten, så minst det andra till.
Den ene prästen, som dessutom var
mäktigt, den andra sa, att si g var
att efterfölja. Denne senare, slag
för att pröfva den andra, emellertid
till hemsen en äpple, och den
som fick äpplen måste helt
hemskeligt till det andra kindhesten.
Den prästen som gick äpplen, blef
helt hufvud, och erhöll den andres
kristliga sinnelag och fulla
efterföljelse af Jesu ord,
Men ser detta mera gnet, så den prästen
som fick äpplen. Det stå också
i biblen, att med det mått i mäter
skall ock du mätas igen, och
gick sin motpart en äpple, så stack att
hans ryggsäck under hardet.
Ej de zakaeus [illegible]

Uncle Tickmans stuga,

berättade säga, att det i högre
hemsen, betydde det ett kort handtag.
Fliach det i den nästa, så betydde det
gott mönkäge.
Om en katt log, sade gamlingen, det
betyder att nästa katt med, en sin fot
så skulle det komma grönsaker, det grönsaker
Han hört, att om en menisken blef
omskuten, så begäf sig ormen redan
fortast möjligt till ett matten för
att dricka, Om den hitte, fåre
ormen dracks matten blef icke lättt
farligt. En flicka blef omskuten
dy hon plockade bär, och på
hemvägen insnöen, urinerade hon
i bärplockningskoppen, och drack en
det, och sain hon för ormen blef
i tillfälle att dricka, blef icke hon
farligt.
En Disponent A.E. Malmquist i Finnsjöbroen
fick det för Stridhult fabriken där,
en Wilhelmsson där, och hustugare i Göteborg
65 år gammal, hon berättat mig, att ormen

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

en Ormen liter en person, denna här
sitter Ormen i tre i dagen, och läggen
på det lilla stället, så skall det
bli lange till mulnadens höpende.
Han hört det i sin barndom, som
jag tror, när i Norrbo, Halsbergsarten.
Han var en tid handlande där.
En Fru Ekblad, i Göteborg socken
Älvsgötland, som min Man, mit hunde
till, då vår, Man, var en 10 a 14 år,
berättade för oss, att om någon
stal frukt i hennes trädgård,
så blankade det på dörren,
Det var röt inte hans,
Detta var således 1861 a 62,
Samma Fru Ekblad, påstod att
en Finska, som hon gefvet ett
gott mål mat, (Fru Ekblad var
bakerska på Kalser,) sagt till
henne att hon skulle få gå tre
i alt med hans företag sig. som
det hus också dog in. Således bradde
Fru Ekblad på Finskans spådom,
Gå till gutaman, lördag 27/12 1942 i W Hjelg
Norrköping WST Sergatan 6.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Att Fröken Wålnad, (som
synes nära enligt folktron, någon
eterisk kropp liknande, men efter
utom kroppen,) har jag hört många
tala om, tex synes på dödsbäd, eller på
befintde person, som varet länge borta.
Det var den numera Wålnad säger folket,
Och vidare, är det vålnaden, som
gen förebrycket, att en person snart
kommer hem, tex personen hörs tala
i dörren, ingen kommer in, men helt
bort efter, kommer den verkliga
personen, I synnerhet förs i tiden
vis det efter vanligt elektr förebud,
Och tillmagen nu, att de människor
som gå vidare förbud, bade stark
vålnad, I W Hjelg sägs en säger
att i sockeen varet en, i hennes avgerlig
tarpare, som bade så stark Wålnad,
att hon knäcks kommer eftersom på
gården, en 10 minuter på hon kom
hem från Norrköping, altid Ofvanbetade
af dy uttryckes, Hjertans sagade det
förebrycket knäcks, altid hos hennes
Skuenlees mäns Yttlingens Tjenstemänn,

Underteckenad

född år 1874, det arbetskamrat
er, Johansson, som nu är verkt på
bruket Holmen i Norrköping. Wilhelm
vuxet mycket i Vänge socken, Östergötland
Han berättade att i Vänge, socken
berättade bondedöttarna, vara städter
äfver att de var blå, då de gifte sig
Och beträffande det tillägg, som skulle
visa att de var oskuldade, då
de gifte sig.
Enligt min åsikt är det gulddrama
med mott glans på en brudsängen
som var blå. Enligt vad jag
hört af flera personer, är det fick till
och med gulldrama, omfångsgillas, om
en ovärdig bar den. Guldet tillte
g det
Detta är ett faktum, att förr, och äfven
ännu, hänsyn en bondefamilj sig
generad om en dens dotter kommer
i intressanta omständigheter före
gifteromålet. Hon betraktas som äfven
familjens. Jag är Johansson född 1872
i W Hesby d 24/12, bosatt 1924 a 24
W G:t Hesgatan 5, Norrköping.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

14 årige Edvard Johansson, son till
Edvard Johansson, Wägsgatan 12, Norrköping
berättat Norrköping. berättade, att
en mycket dåd grannar, som i sin
Ungdom tjänat i Norrköping, i slutet på
1880 talet och början av 1890 talet,
Klas Andersson, på stad sig hade
ett tamtar. Var något i olag
i stallet på nattetid, så slog det
på fönstret i rummet där han låg.
Han sig de tre med gulbrun, med
grå bruna och röda lufvar, stå mot
fönstret den ena på den andra axlar
Jag kommer berätta hur de
säger, och sig i tamtarna mer, det
Han alltid var, en hört skitet
eller något annat gult i stallet.
Underteckenad har av en arbetskamrat
Andersson hört att de hade tjänat
i Sundsvall, i Skurkinds socken,
på 1890 talet, så försummade han
att säga stallet en kvällen,
Johansson fick han höra, att

att det sagade i stallet, och på
hans förundrade fråga till husbondens
jakomma gossen, ämne i februari 1924,
kunde det min man, vad det
skulle betyda sade denna,
Du har nu så sagat stallet ordentligt,
Andersson gick det igen, att som
som du hade kommit det, men
nu sopade Andersson ordentligt
och hans hände så sopning mer.
Det var det som sopade på stad
hans, det var några påminde om sopning.
Rätt skall åtnes, fall
ha fått tag i oppe på takskullar,
som en spådkall, att ta i, han
fick hårt berättes. Efter han di
denna person, min tanget i sitt, fick
en ärfit,
Gårdi skulle åtnes ha funnets, ett
sådant tag Stjernapfiskaren, enligt
folksägen, Felertakt berättelses om
Skagerrit åtnerstämmer i, att det är
som en fin fränkes fantes, den som,
en ihålig och hektill.
Sätt yttrande. Norrköping.

22/12, 1924.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gårdsarbetaren, August Bergman,
född 1859 i Hörsachs socken, Östergötland, berätta-
de, 1924, i Norrköping, om i sin ungdom
tjänat i Åsnadens Wahlsandet, fordomdags
kantlänkare berättade.
Julaftonen utsatter sädeskärnan åt fågelns,
Fästen gafs på en det ställen mat.
Alla skulle ha mat under julen,
till och med utsatter mat åt råttorna,
Andagsmorgonen, gick ungdomen omkring
och sjöng Stjernasmisen, det hände
de hängade på, under minnetid omkring.
Efter sågs det denna sångare sig fulla,
tog de blef lyckan bakbinding vattens
åtnervalt i gårdsmen,
Under julhälgen, dansades mycket,
så hatade de hopplägsledes = de deltagande
betalade mer och en för sig. = Männen
betalade fästis för mer och en sin flicka,
Åtnes julklappar gavos, Reegman under
sårskett lekar nämna nalmen,
Bergmans far, berätta gänna af
julklädet, och gå dragarna på
vägen, de trädesbenket hängade.

Det var tvunget om tomten tag
bestad i en gård, ty då blef den
gårdens ägare eller innehafvare rik,
men nya hälsan' att för gravar,
skulle man icke gå tomten, ty
då drog han sig i af rädsla att mötas
ner sig.
De gamla, trodde att de dödu firade
julAftn kl. 12, i kyrkan, julnatten,
och derom tolade de gamla, om att
de rett eller hört Odins jakt,
der hundar voro med.
I Odinstomta i Kudby, har
Odin bott. Bernunder har varit
en stor viking. Rå fans
Midsommarstång restes, Majelder
gardes, detta allt i st, Bergmans
Mycket, ute på Wikbolandet,
hans fädel år 1859.
Af min Mor har jag hört att
tomten gafs ett fat julgrat
i flertalet gårdar på julaftonen.
Gt. Jakobsson, W & T Bessgatan 3
Född 24/12, 1842, i W Slesby Norrköping,

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Några allmogesprråkiga tryck,

Det minnen i rikssprråk upptagna
Wäxlen, har länge lugnsvuts af
allmogen, En tempus, det fd Statens
vid Borgegården invid Norrköping
hallades Skurlen, just för hans
berömde sånger, då han lyckad på
förstärning. Jag är inte Skurlen,
han var yrkan yrkenssen.
En fd arbetskamrat till mig,
yrkan Pettersson, en kommunalarbetare
i Norrköping, från Rinnyarna, Östergötland
berättade om arbete förenat med
stor ansträngning, säger att han fick
Spåne, Då var spåne,
Wäxlarna, är ett allmogeut tryck
som jag hört, som betecknar i mer
än man kan läsa, redo, hulta i famna,
ger knarne inte vädretet.
Trätnigt, betecknar alltid af hyder,
för en person, det gällande kraftens,
Skarpe är att stå i, arbeta mycket
för tvefts begning. Jamte är
Mycket ettmen, Han kaste sig fram.

Etter = rasande = Småland är
riktigt, eller högsta graden af raseri,
och det mest Smålänska af Småland,
Ettersmålänningen är personen från
Kronobergs eller södra delar af
Jönköpings län. Ettbrigt betyder
snart, elakt, ondskefullt eller temperament.
Tjurhuga ut trych, trycktes allmänna ung
man eller kvinnfolk, som född 1845,
En Stockholmsdame, frågade en
flicka som sålde fisk, vad det
betydde, på dessa mål.
Hur det kommer sig,
Vad kostar gäddan sig,
Tillkom nog emellertid i marsbut
8, för de små, och 12 för de stora,
det Stockholms hara.
En Dalkarl, tilltalade en herre,
och blef åthutad för att han ej
hållit måsan i handen med hans
talade med hans, ja gå det
dag' min mytter, hans ja ta
af mej tröja med sa det Dalkarn,
Ola ote Jakobsson Norrköping.

Juli 1924 Ola ote Jakobsson
LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

Fru Klara Jakobsson, hustru till
Edvard Jakobsson, Wärgatan 12, i Norrköping
Klara Jakobsson född 1842, i närheten af
Malmslätt Östergötland, och hennes föräldrar,
och förfäder hatt i Malmslättstrakten så
långt vägen tradition går, i åtskilliga
Tantan skulle gå julgröt, hade
hennes föräldrar hört i sin ungdom, och
vissa familjer gå också tantan julgröt.
Per Tyrsson, hade 3, döttrar, som blef
mördade af sina bröder, som jag vistes
att det var systrarna Per var, de
Yttrna bygden är, de andra de
är kallade Brolled Brändbrällan är,
och de tredje på abekant platts.
Per Tyrsson gård sjönk, och är nu
ett öppet hälvet i närheten af
Malmslätt och Yttrna bygden,
Wägar man gå tillräckligt långt ut
i detta håll, och tetta, det är som
öppet, hvar man se Per Tyrssons gård
på kattnes, berättad som naturmänskt
till en något okänd historia, i en trädning,
från Småland, Malmslätt sysssatta många berätta
Variantes

Följande berättelser kunde lämnas,
om också av allmänna med kunder,
Kammarsagan, Rengubildsagan, av allmänna
läst händ, den version av Rengubild är mycket flick
Prästens Anna som åtminstone i Östra
Östergötland, han, eller åtminstone Omberg, i vilken
i förbindelse med Kammaren,
Para Bergenhjelmsagan, vinterns 1922,
finnes typer på Katmärken, se Saga Sägen,
Stjernarpe fästmansagen, Svanefors, som
(Flemma) också i Flemmalycken, Wami Rasen vilken
i samband med Para Bergenhjelm.
Brunnällagens sägen i Kvillinge, i Ö Husby
och den om, förlägger skatet till Kvinnstad
Sagan om Knäppe och Knäppingberg
i Norrköping, numera nästan utdöd.
Ryssknäpningssägningen från 1719,
Allmänt sagas också för hur mycket
förståelsen, att tamten fanns och skulle
ha mat i julen. De också förade julottan
kl 12 natten, att av julbrödet
skulle gömmas åt skulist, och gå ej
till närbeskut begravde.
Ej det natten 1812 i Ö Husby
W Ö Ressarten 4/5 Norrköping.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Lägenhetsägaren Karl Johan Karlsson,
Borgsmon, Borgs socken, min Folkets park,
Norrköping, född 1847, i Skinskinds socken
berättade, julaftonen, gick kreaturen
bättre fodder, och fick de snart julbröd,
En limpa av detta, som legat på
julbordet julnatten, gjorde det mörna
och gick dragsamma till nästan
begravd,
I min ungdom i Skytteskäl Karlsson till
Norrköping och fick av stälning hos
Kvarnbolaget, som hade sina stallar
i en nu borttagen gård, kallad
Sandersska gården, En natt hörde
Karlsson jutet åtringa hustru, nyss
till en dörrare, under det hon i, på natten
Och Karlsson lade sig till sovande på
hästbulten, den täcket = hästtäcket,
som han tagit till täcke, drogs av
hustru, I tro, att en lufdare gnide
det, i gick Karlsson med och tände
lyktan, och lyste mot på hela
hästbulten, den ingen fanns där.

Han gick då och lade sig igen, men tänkte drygt, åtminstone om att komma. När gick Karlsson med i spelman stallet, och lade sig och fick ligga tillfreds.

En kväll, sagade Karlsson inne stallet, men hade knappast stängt dörren, förrän en stabskvastar slog i den, så det dånade. Karlsson öppnade igen, och stabskvastar låg avid dörren, fast han visste att den stod fränt på vanlig plats.

Karlsson sagade nu stallet avdentligt, och att var lungt.

Som kom kvällen, minder Karlsson, var fordens hårt en slag, men Karlsson sänat som sysskamen sig en kvast uppe i en Ek, där hemmet, som hängade dessa hår, och tradde de, att fordens redan var hemkommen, och uppe i Eken höjer en slagdräpt. Men då de tittade strävet efter så var gestalten försvunnen, och fordens kom hem lungt senare. (1) slagdräpt = spelman klippes av en jättemans vänskapsing. På Karlsson, som var rädd att tryckt, vaknade ej.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Anders Andersson, född 1855 i Ukna socken i Tjust. Berättade det till 23 års ålder, sedan bosatt i Linköpingstrakten, och numera verkar vid A. Johnels och Ringströms fabriker i Norrköping. Berättade, som en ungdom, i Ukna socken gick ungen dränger hos en gång Staffansmässan, en nuvarande gårdsägare, De blev inbjudna på bakning, och efter blev de till slut, åtföljande av den mycken gäsg eller dylikt, de fick, på olika gårdar.

Ett hopfens som dränga i gårdarna, gande med varandra dragningsgång, var att gå till en grannsätel, så tänkt att folket där gå var uppe, och hälsa in gårdsel i stallet där. På dessa gårds folk var uppe, så berättade de lastat dragsjum, på dessa besökare, som då hjälpte till att hälsa ut den gårdsel, som de fant, från gårdselstacken, lugnet in i stallet.

julaftonen, gafs kreaturen hora hö, och på julbordet under julnatten, så låg ett bröd, som gårdens tre närare och gafs dragarna då nämbrukat hängande
Efter dyrken hunde tala julnattens fanos det de som trodde, och tog jag med lack sig i ladugården för att höra djurens tala.
Hunde man skitta ett säckskaft under julbordet juldagsmorgonen så betydde det gott hammunds sädesår,
Skademan skulle sättas under julbordet, julnatten, och man utskilligt fördnippat med detta, om de stenbrum under sig gå rikligt hur det var likaså angående julbakarens namn, och hur de gick till.
Så snart som 1849, då stenbrum var rättare på en gård, 1 mil nästa till Linköping, Lät.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Ledbergs socken, så gick drängarna der på gården till en annan gård och hälde in sädesrek i stallet där, tickt stenbrum yal, och fick bestämning för att de skulle hälde ut den,
Vision om Per Tyrsons döttersi-
Vänge, hade stenbrum sett,
Den ena flickan minnades af sin lemnade
och Yrsum hetsalarum är,
Yrsum hugsha lugnade, till
försoningsoffer, för mordet
Och gården sjunk, och är nu ett
hus helt nära Hanom, vid
Sjövallar Malmslätt.
Enligt min och folkrösen, så som
stenbrum det minns,
I Ukna socken, trodde folket på
tillnamn af Rå, en torpare på stad
att hans fick tag i en spökhalt
uppe på häskullen en gång, det
var sitt antag hans,
En annan torpare, sag efter sin
hårt sveltig på morsmorna,

En julnatt lade sig torparen,
i stallet och fick se hur på
natten en liten gubbe, kom och
slog hästen med ett spö, gick fram
och tittade hästen i munnen, och
sa ryssjö ja nu inte fått hvart
nästa år, på dag, Hästen var
blåsig, och det var detta, som
hit nyttjanen, eller vad gubben var
inte fälch, i natten torparen
Sam redan skaffade sig en
erfarenhet svart hårt, som alltid
var snällig nejen morgon,
Angående, sådana hår hvattetser
får man dock vara försiktig
så dyrbara, ty det är direkt
lång möjlig, och så inhälldade
fulhet sig så mycket.
Ungdomen berättade, denna om läkaren
inte Ukna, i Badacängarna, nu äker
som var spinnerigen natteskräck
allehanda läkar läkekonst, dåå,
Andegen Ungdom i Ukna, var 1860 a 1870 talet,
han född 1855.
Gote yakensson HSI Rensgatan 5, Norrköping.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gårdsägaren, och äkten
Pär Larsson, i Fredrikstad,
Norrköping född 1854, i Ringarum eller
Skällmin, Fadern torpare, levde i
den sockenen Sonen, själv en tid
torpare under Hjälsterna, när Norrköpings
sälcks Hammarkinds härad Östergötland,
berättade, denna gut tidigt
redan kl 1, på natten begynde
vanga gränsen, åsnan Norrsen gick
på omkring och sprang andagsätter,
Och blev hyddan på trakteringen,
Från begynnen julotten, var begynd=
=ning hen, av de som hade hästar,
att för dem först natten,
Att de dåda fixade julotten kl 12,
julnatten tradde morgon
Andagsmorgonen gardes, alina gårdar
folk samlades åtskilligt folkfest, utanför
av rätt slag. ej nog med att hästen
in gårdsel i ett stall var inskuffnen
ej redskapen, Utan hundar
en vang, i flackarna sänckes, tex en hästen

Gårdsägaren, och äkten
Pär Larsson, i Fredrikstad,
Norrköping född 1854, i Ringarum eller
Skällmin, Fadern torpare, levde i
den sockenen Sonen, själv en tid
torpare under Hjälsterna, när Norrköpings
sälcks Hammarkinds härad Östergötland,
berättade, denna gut tidigt
redan kl 1, på natten begynde
vanga gränsen, åsnan Norrsen gick
på omkring och sprang andagsätter,
Och blev hyddan på trakteringen,
Från begynnen julotten, var begynd=
=ning hen, av de som hade hästar,
att för dem först natten,
Att de dåda fixade julotten kl 12,
julnatten tradde morgon
Andagsmorgonen gardes, alina gårdar
folk samlades åtskilligt folkfest, utanför
av rätt slag. ej nog med att hästen
in gårdsel i ett stall var inskuffnen
ej redskapen, Utan hundar
en vang, i flackarna sänckes, tex en hästen

hans upp på lördagsförstoftet, och hopsatte det stärkt genom åtnjutande = storhets höjdlinjer.
Efter hundt en dräng, som hade rum nattvaktade sina hästar först på morgonen, i hans gemensamma vattutkar hos dessa fur berättat, gått något fattens med vattnet, så att de senare hunna, icke fick sina hästar, att dricka, tag liggo nittals i vattnet. I dessens fors-tid var hagarna asbaltade. I Brista i Skällnäs, hade de tag om tag af åkar och äng.
En åker, sådes genomsnitt med havre, den delade vid skördes i så många delar som åkrar, som antal twist om att nederlägrade delägare inte fått linjerna. Ett par drängar tog ett åk och begynte den skördade havren, i en hög, då begynte gå seg det, Det höjen skulle delas rätade begynnen i bästa och slagsätt, då ej alla ville ha mät, af det hopräddade som drängarna sende på elaknet.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

Ungefär en fjärdingsmäg, räcka om mägen Sachskaping Stegelängs inmid en minor mäg till dartkapp, ligger på en höjd stenmera, på stad dessens. Om denna stenanläggning gå i Skällnäs dang sägas, att sachsens begrava skulle egentligen begravas där, den nattetid reps ned, med sina begravs på dagen.
Sachsenbarnen tog då ett par tvillingar-arvar, satte dem för en vang med en stack på och lät dem gå mot de mille, Arvarna stannade den Skällnäs begrava ut, som då var ett stöfvers.

Enligt en äldre Jöhansson, född i Jöransbackarna på Wahlaröd, och enligt andra folksägner skulle de i folksägnerna begravande Arvarna tvillingar attid mäst uppfattas med sätt nyälk, Tvillingsarvasägen är huvudsakligen ett start antal begravar, skett mer samt för att bära gyldenmagnar med, nikna sägen också att tabbitna.

Så stod enligt min Uppfattning
hårt, Rising sacken fick sitt namn,
det att tvillingarna fastnade
i en risbag, som låg där, gamla begravningar
Tårnmalla sitt namn, så att tvillingarna
fastnade i ett Tårnmåle, det begravningar,
Och guldmyntfynden, hur som
en del mass gråar och berg.
Alltid tvillingarna, alltid tystnad,
och alltid sjöt det galet, men efter
det min gat lite, hvar, så gick
sjömännen på stan folk, att de
eller andra hu satt i min berg
sommarligen gamla familjen, Men
hvarmed allting Nu min dum, utan
på stan en det att ringarna endast
det land min sig, Och en det menniskor
hon gå förmiddag att min gå se dem,
Tårn tradder, att en det menniskor
såg mer än andra Min Man, som var
fiskare var i vattnet med en annan flicka
och hemma fann, på en landsmans Skärkind
Nedi dibet skrek gubben till, men
de flickorna gå bydde så skrattade

hem den i Dikt och sjöll med i det,
De min flickorna begrät förklaring, på
detta handlingsätt, sade hon, att en
stack sjöll med ägare hans rättande
på landsmängen, Den fram Saga Sägen,
berätta Skräddaren Wästerhalm, som
en gång sjöllner den Onde,
Wilhelm Wästerhalms far, var det
mat hustrun, Och hade träffat på hans
en del nicka, Wilhelm då hans,
tittade de ut, Och sag, tittar in
genom fönstret ett ~~ang~~ ansikte
så fult, så det inte hans lustenhar,
De Wilhelms tiltrop, tittade alla i
fönstergen ut och sag ansiktet.
Tacken hälsa snart de,
(Sammanfattning av hallucination) (likaså det första)
Minnens till Saga Sägen i Brålunda,
Ransinchrugan i Nu helgning, återträdden
i Östgötska Kyrkspackten om Gunne hen,
det av Arthur Norén Sant i Wästras
genom Arthur Norén insänd fotografiet
till min Psyche, Högachtningsfullt.
G. O. Johansson, Kyrkoherde V. 5, Norrköping
född 24/12. 1872, i Ytterby i Östergötland.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKKOMMISSARIE